

F.t.l. om jobskabelse

erhvervslivet og fagbevægelsen i områderne, jfr. indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 844 den 2. marts 1979 (folketingets forhandlinger 1979, sp. 10086-88) og spørgsmål nr. 247 den 3. december 1980 (folketingets forhandlinger 1980, sp. 3522-24).

Formålet med denne bestemmelse er ønsket om, at den del af kommunernes og amtskommunernes indsats for en øget beskæftigelse, der indebærer produktion og afsætning, kun kan iværksættes efter godkendelse i arbejdsmarkedsnævnet. Det vil være nævnenes opgave at påse, at gennemførelsen af sådanne aktiviteter sker i forståelse med arbejdsmarkedets parter i området og ikke giver anledning til forvriddning af konkurrenceforholdene, jfr. også bemærkningerne til § 2, stk. 1.

Beskæftigelsesprojekter, der allerede er etableret under lov nr. 488 uden statstilskud efter § 97 a i arbejdsløshedsloven, kan videreføres under jobskabelsesordningen uden støtte efter 1. januar 1982 uden arbejdsmarkedsnævnets godkendelse, selv om de indeholder produktion og afsætning.

Til § 4

I 1980 fik arbejdsministeren ved omfordelingen af beskæftigelsesplan 1977-80 mulighed for at fordele 5 mio. kr. til særligt kvalificerede beskæftigelsesarbejder. Behovet for en sådan central bevilling vil ikke være til stede i samme omfang ved gennemførelsen af en jobskabelsesordning med lov-bunden støttemulighed. Erfaringerne viser imidlertid, at der i ganske særlige tilfælde, hvor et jobskabelsesforslag indebærer afvejning af beskæftigelses-hensyn, konkurrencehensyn eller andre særlige hensyn, der rækker ud over det enkelte nævns område, kan være behov for at arbejdsministeren kan imødekomme en jobskabelsesansøgning. En sådan bestemmelse vil også give mulighed for at videreføre den hidtidige ordning med støtte til fremme af vinterbeskæftigelsen, herunder konsulentvirksomhed og propaganda, eller støtte særlige aktiviteter, der fremmer kvindernes beskæftigelse. I nogle tilfælde må det forudses, at ansøgere fortrinsvis fra den private sektor m. v. vil have vanskeligheder med at finansiere den del af omkostningerne til jobskabelsesprojektet, der ligger ud over støttebeløbet. For at undgå, at gode beskæftigelsesmuligheder af denne grund forspildes, bør arbejdsministeren i særlige tilfælde kunne fastsætte en højere støttesats eller yde støtte til aflønning af instruktører, formænd, særligt uddannet arbejdskraft eller lignende, jfr. § 13 i den nuværende bekendtgørelse

307 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

af 29. juni 1971 om særlige foranstaltninger til beskæftigelse af arbejdsløse.

Til § 5

Ved udformningen af de nærmere regler om støtteordningen vil der blive givet mulighed for at arbejdsmarkedsnævnene kan beslutte, at støtten til jobskabelsesaktiviteter kan nedsættes efter en vis periode.

Til § 6

Som typiske former for organisering af jobskabelsesarbejdspladser kan tænkes følgende:

1. En eller flere private virksomheder udarbejder på eget initiativ (evt. med hjælp af brancheorganisationer) et jobskabelsesprojekt, f. eks. isolering af pensionisters boliger, reparation af altanerne i udlejningsboliger, opsætning af solfangere på offentlige bygninger eller produktion af lavteknologiske maskiner og redskaber til u-landene. Projektet godkendes af arbejdsmarkedsnævnet. Arbejdskraften anvises af arbejdsformidlingen, der også udbetaler støtten til den/de pågældende virksomhed(er), hvor ansættelsen finder sted.

2. En kreds af initiativtagere (heri kan være (amts)kommuner, fagforeninger, erhvervsorganisationer, foreninger i øvrigt, private virksomheder) opretter en selvejende institution eller anpartsselskab, der søger arbejdsmarkedsnævnet om at få godkendt en (produktions) virksomhed, f. eks. inden for gartneri, fiskeyngel eller genbrug af inventar og møbler.

3. En rekvirent (f. eks. en (amts) kommune, idrætsforening) får godkendt et projekt i arbejdsmarkedsnævnet, hvorefter udførslen af det udliciteres til private virksomheder. I licitationsbetingelserne vil indgå, at der skal ansættes ledige i henhold til jobskabelsesordningen. De ledige ansættes i private virksomheder. Hvorvidt støtten udbetales af arbejdsformidlingen til den enkelte virksomhed eller til rekvirenten vil blive fastsat administrativt senere efter forhandlinger med relevante organisationer. Denne form vil typisk gælde inden for bygge- og anlægsområdet, herunder reparations- og vedligeholdelsesarbejder samt konsulent- og informationsvirksomhed.

4. En kommune får godkendt rene (amts) kommunale arbejdspladser, f. eks. en følordning på institutioner eller i forvaltningen. De ledige ansættes i kommunen.

Andre former kan naturligvis også tænkes, men fælles for alle vil være, at arbejdsmarkedsnævnet i